

Право на правду

Замислите да сте често одбачени и осуђивани због својих особина. Не желите? Наравно, није пријатно ни замислити, а поготово доживети. Читајте причу до краја...

Звала се Тара. Била је нежна, осећајна и стидљива девојчица. Живела је у неком свом свету. Уживала је у музици, књигама и игрању балета. Није волела буку и галаму. Временом је схватила да је помало усамљена и пожелела друштво. Девојчице из њеног окружења тренирале су одбојку. Одлучила је да им се приближи, али није знала како. Жеља је била јака и била је спремна да се укључи у њихов тим. Није наишла на разумевање и прихватање па је постиђено села на клупу. Из свлачионице је допирао смех и гласови. „Шта ова балерина себи умишља, да може да буде одбојкашица?“ За Тару је то било поражавајуће. Нису биле свесне свих њених врлина и способности и унапред су је одбациле. Каква неправда! Како се борити против ње? Не налазћи одговор у мору питања, спустила је главу и пожелела да нестане. У том тренутку прилази јој Уна и поздравља је топлим загрљајем. „Знам како се осећаш, али не дозволи да те то повреди и обесхрабри“.

Тара је подигла главу и тужним очима гледала у Уну не верујући да то чује. Њеним телом разлила се срећа и нада да ће правда ипак победити.

Као две реке на ушћу спојише се Тара и Уна и кренуше заједно да теку. Међусобно су се допуњавале и училе једна од друге. Уна је заволела књиге и музику, а Тара постала права одбојкашица. Није напустила свој балет, али јој је ново искуство донело и нова сазнања. Заиграле су све у истом тиму.

Борећи се за правду схватимо да смо ојачали и да нас туђа лоша процена не спречава у остварењу својих снова. Свако има право на грешку, али и обавезу да је исправи, уколико је то могуће.

